

Gül Demiřtim Adına

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 18 Nisan 2015

řu sevdamı, sevgimi, kimse bilmez derdimi.
Ateřlere atılsam, söylemem eller gibi.

İki gözün nuruyla, aleviyle, harıyla.
Asla açmadım ağız, çözülü diller gibi.

Gezsem de řu alemi, ne deliyim, ne veli.
Belki de viraneyim, yıkılmış iller gibi.

Cihanı hiçe sattım, istihareye yattım.
Dilim, damağım kuru, susuzum çöller gibi.

Güle kurşun sıkılmaz, kusuruna bakılmaz.
Yağmurlarla yaş olur, akarım seller gibi.

Bir kez cemalin görsem, eğilip yüzüm sürsem.
İki dağ arasında, kocamış göller gibi.

Terk ettin de ne oldu, özüm candan vuruldu.
Vaktinden daha önce, kurumuş dallar gibi.

Bak karardı bulutlar, veda etti umutlar.
İsli kara trenden, mendili sallar gibi.

Adına gül demiřtim, ölesiye sevmiřtim.
Döküp varlığı gittin, dikenli yollar gibi.

Unutmam, unutamam, âhımı anlatamam.
Say ki "Veysel" misali, derdimi beller gibi.

17.Nisan 2015 Saat 22.10
Güzelçamlı/Kuşadası

Mehmet Fikret ÜNALAN